

Byla to ta dívka z obrazu.

Koukala jsem na ni ještě několikte minut. „Neslyšela jsi mě, jako se neprocucuješ,“ reptala jsem se. Což „řekla jsem šumle.“ „Jsi snad sluchá,“ řekla. Chtěla jsem jí říct, že jsem se zde dostala tím zcaddlem, ale to by mělo hloupy. Moje reakce však byla ještě hloupější. Rozběhla jsem se pryč pro zcaddlu, ale místo toho, abych ~~se~~ prošla, se rozbilo na několikte části. „Ach ne, co jsi to udělala s mým kousem zcaddlem,“ plakala. „To je kousek,“ podivila jsem se. „Ano a vidíš, teď je to mičmu,“ řekla mi vstácha. „Moc jse omlouvám, ale já jsem se sem dostala z 21. století a chtěla jsem spít,“ řekla jsem. „Viděla se tvář,“ řekla jsem z budoucího světa, „reptala se mti. Přikývla jsem.“ „Nemohu si přece poslat pryč, neprošla lys ani den. Budeš bydlet v mém pokoji,“ řekla. „Dobrá, ale jak se dostanu ke své rodnině,“ řekla jsem a led se pro mě začalo brát. Chvilu přemýšlela a pak řekla: „Zajdu za moji babičkou. Ona všechnu tajemství hraje, to ona mi řekla o zcaddle.“ Moc jsem tomu nevěřila, ale raději jsem nic nenamítala. Poslušně jsem kráčela za ní. Pak jsme se ale ocitli ve velké místnosti, kde byla postel s nebesy, sedáčky, křesla, koberc a knihovna. „Páni, to je krásná, to je můj pokoj,“ reptala jsem se. „Jistě,“ odpovídala. „Budeš spát těmhle na sofa.“ „Dobrá,“ řekla jsem. Bylo nádherné, sametové čtení a neuvěřitelně měkké. „Bojď zajdeme za babičkou, ta nám pomůže.“ „Dobře, co mi o ní řekla, jsem si ~~mohla~~ představovala nějakou starou paní s šedými vlasy a starým oblečením, ale když jsem ji uviděla, omráčila jsem níčenem. Byla jsem velice krásná, měla hnědé vlasy, krásné sametové sedy a skoro nádherné vlasy. „Dobrý den,“ řekla zdvořile. Nechápu proč by se rodina měla zdravít dobrý den, ale co. „Dobrý den, co to je za slečna, doufám, že si se neshamováčila s poddanou, nechtěl mě,“ řekla její babička. Připadala mi krásně nezdvořilá. „Ne madam, ale promluvte se s, jak jste mi vyprávěla o tom kouzelném zcaddle, tak to je slečna z 21. století a nemůže se vrátit, protože se zcaddle rozbilo, pronesl vás, neprošla byste nám,“ reptala se a já jsem si připadala volnější. Proč si vykouř. Raději jsem nic nenamítala a jen se příjemně usmívala.